VETUS TESTAMENTUM, UNVOLLSTäNDIG
Entstehungsort unbestimmt, Wende 12./13. Jh.
Seite 36r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35407
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

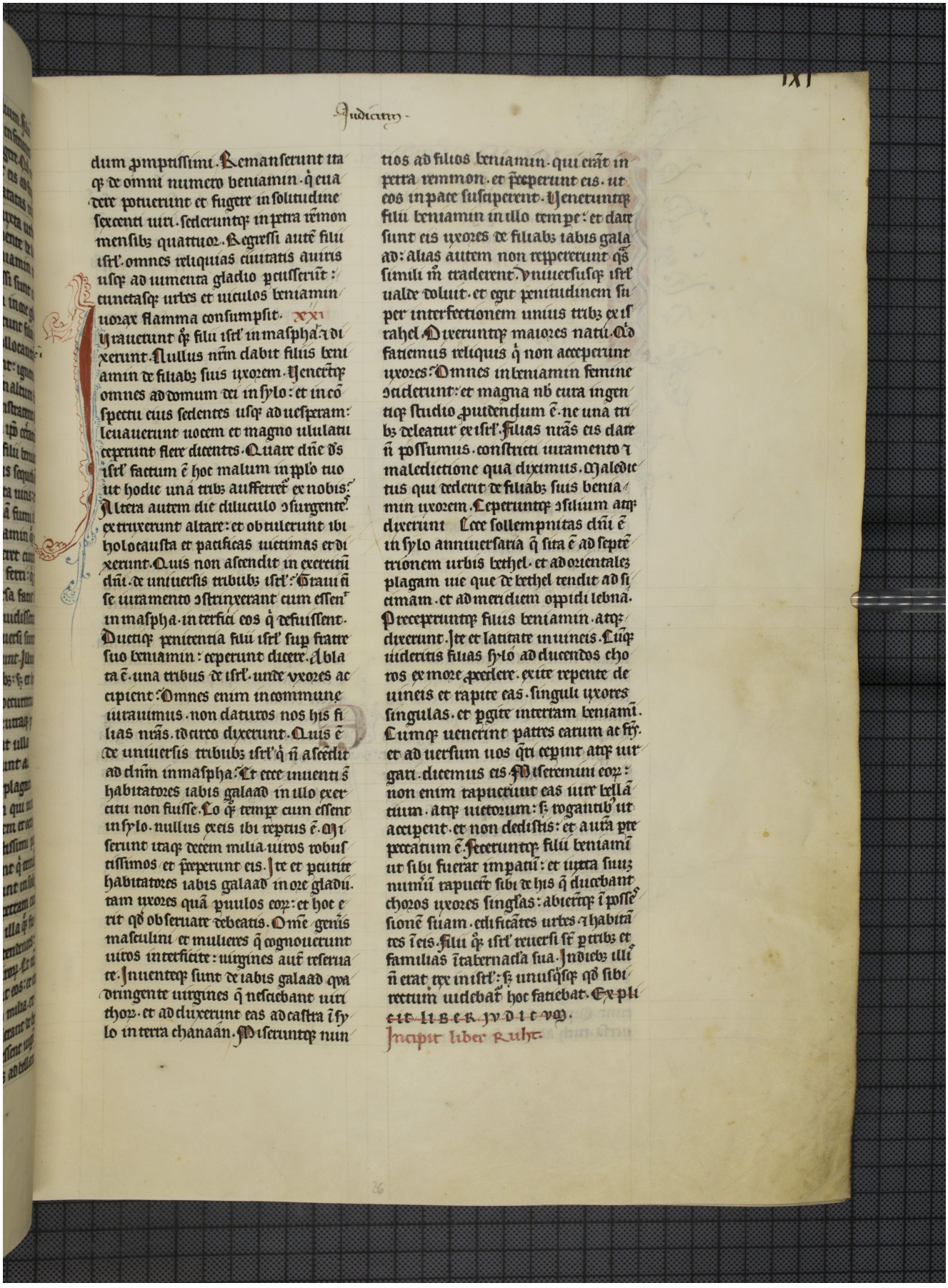

dum ꝓmptissimi. Remanserunt ita
q̄ de omni numero beniamin. q̄ eua
dere potuerunt et fugere in solitudine
sexcenti uiri. sederuntq̄ in petra rēmon
mensibꝫ quattuor. Regressi autē filii
isrl'. omnes reliquias ciuitatis auiris
usq̄ ad iumenta gladio ꝑcusserūt:
cunctasq̄ urbes et uiculos beniamin
uorax flamma consumpsit. xxi
Iurauerunt q̄ꝫ filii isrl' in maspha. ⁊ di
xerunt. Nullus nr̄m dabit filiis beni
amin de filiabꝫ suis uxorem. Venerūtq̄
omnes ad domum dei in sylo: et in cō
spectu eius sedentes usq̄ ad uesperam:
leuauerunt uocem et magno ululatu
ceperunt flere dicentes. Quare dn̄e d̄s
isrl' factum ē hoc malum in ꝓplo tuo
ut hodie una tribꝫ aufferret̄ ex nobis?
Altera autem die diluculo ꝯsurgentes
extruxerunt altare: et obtulerunt ibi
holocausta et pacificas uictimas et di
xerunt. Quis non ascendit in exercitū
dn̄i. de uniuersis tribubꝫ isrl'? Graui ē
se iuramento ꝯstrinxerant cum essent
in maspha. interfici eos q̄ defuissent.
Ductiq̄ penitentia filii isrl' sup fratre
suo beniamin: ceperunt dicere. Abla
ta ē. una tribus de isrl'. unde uxores ac
cipient? Omnes enim in commune
iurauimus. non daturos nos his fi
lias nr̄as. idcirco dixerunt. Quis ē
de uniuersis tribubꝫ isrl' q̄ n̄ ascēdit
ad dn̄m in maspha? Et ecce inuenti s̄
habitatores iabis galaad in illo exer
citu non fuisse. Lo q̄ꝫ tempe cum essent
in sylo. nullus ex eis ibi reptus ē. Mi
serunt itaq̄ decem milia uiros robus
tissimos et ꝑceperunt eis. Ite et ꝑcutite
habitatores iabis galaad in ore gladii.
tam uxores quā ꝑuulos eoꝝ: et hoc e
rit qd̄ obseruare debeatis. Omē genis
masculini et mulieres q̄ cognouerunt
uiros interficite: uirgines aut̄ reserua
te. Inuenteq̄ sunt de iabis galaad qua
dringente uirgines q̄ nesciebant uiri
thoꝝ. et adduxerunt eas ad castra ī sy
lo in terra chanaan. Miseruntq̄ nun
tios ad filios beniamin. qui erāt in
petra remmon. et ꝑceperunt eis. ut
eos in pace susciperent. Veneruntq̄
filii beniamin in illo tempe: et date
sunt eis uxores de filiabꝫ iabis gala
ad: alias autem non repperierunt q̄s
simili m̄ traderent. Vniuersusq̄ isrl'
ualde doluit. et egit penitudinem su
per interfectionem unius tribꝫ ex is
rahel. Dixeruntq̄ maiores natu. Qd̄
faciemus reliquis q̄ non acceperunt
uxores? Omnes in beniamin femine
ꝯciderunt: et magna nb̄ cura ingen
tiq̄ studio ꝓuidendum ē. ne una tri
bꝫ deleatur ex isrl'. Filias nr̄as eis dare
n̄ possumus. constricti iuramento ⁊
maledictione qua diximus. Maledic
tus qui dederit de filiabꝫ suis benia
min uxorem. Ceperuntq̄ ꝯsilium atq̄
dixerunt Ecce sollempnitas dn̄i ē
in sylo anniuersaria q̄ sita ē ad septē
trionem urbis bethel. et ad orientalē
plagam uie que de bethel tendit ad si
cimam. et ad meridiem oppidi lebna.
Preceperuntq̄ filiis beniamin. atq̄
dixerunt. Ite et latitate in uineis. Cūq̄
uideritis filias sylo ad ducendos cho
ros ex more ꝓcedere. exite repente de
uineis et rapite eas. singuli uxores
singulas. et ꝑgite in terram beniamī.
Cumq̄ uenerint patres earum ac frs̄.
et ad uersum uos q̄ri ceꝑint atq̄ uir
gari. dicemus eis. Miseremini eoꝝ:
non enim rapuerunt eas iure bellā
tium. atq̄ uictorum: s̄ rogantib' ut
accipent. et non dedistis: et a uā ꝑte
peccatum ē. Feceruntq̄ filii beniamī
ut sibi fuerat impatū: et iuxta suuꝫ
numīū rapuerūt sibi de his q̄ ducebant
choros uxores singlas: abierūtq̄ ī posses
sionē suam. edificātes urbes ⁊ habitā
tes ī eis. Filii q̄ꝫ isrl' reuersi sūt ꝑ tribꝫ et
familias ī tabernacla sua. In diebꝫ illis
n̄ erat rex in isrl': s̄ unusq̄sq̄ qd̄ sibi
rectum uidebat̄ hoc faciebat. Expli
cit liber iudicum.
Incipit liber Ruht.